

■ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ "SYDNEY MORNIN HERALD" ΤΟΝΙΖΕΙ ΟΤΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΑ ΟΣΟ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ



Καλό εισόδημα, ικανοποιητική δουλειά, έντονη κοινωνική ζωή, επαρκής εκπαίδευση, ωραίο φυσικό περιβάλλον, πρόσβαση στη δημόσια υγεία και ασφάλεια: αυτοί είναι μόνο κάποιοι από τους λόγους που καθιστούν τους Αυστραλούς «τον πιο ευτυχισμένο λαό του κόσμου», σύμφωνα με τα κριτήρια του ΟΟΣΑ. Είναι όμως έτσι; Πίσω από το υψηλό επίπεδο ζωής κρύβεται μια σκοτεινή πλευρά, με διευρυνόμενο χάσμα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς, πανάκριβη διαβίωση, ψυχικές νόσους, ρατσισμό για τους αυτόχθονες Αβορίγινες και ξενοφοβία.

«Προσωπικά δεν πιστεύω πως ζω στην πιο ευτυχισμένη χώρα του κόσμου» τονίζει η δημοσιογράφος της εφημερίδας «Sydney Morning Herald» Ρέιτσελ Μπράουν. Και εξηγεί: «Παρ' όλα αυτά, έχω παρατηρήσει πως στην Αυστραλία οι άνθρωποι είναι πολύ πιο χαρούμενοι κι εύθυμοι σε σχέση με άλλα κράτη του εξωτερικού που έχω επισκεφθεί.

Ναι, η Αυστραλία είναι ένας ωραίος τόπος να ζεις επειδή διαθέτει υψηλό βιοτικό επίπεδο, οι μισθοί είναι πολύ υψηλοί, οι πολίτες της έχουν άριστη πρόσβαση στη δημόσια υγεία και στην εκπαίδευση, ενώ και το κλίμα βοηθάει θετικά στην καθημερινότητά μας. Ωστόσο, η χώρα μου έχει και κάποια μελανά σημεία. Λόγου χάριν, τα υψηλά ποσοστά ψυχολογικών διαταραχών του πληθυσμού της, όπως κατάθλιψη και άγχος. Επίσης, το κόστος ζωής σε κάποια σημεία είναι υψηλό (όπως στα τιμολόγια του ηλεκτρικού ρεύματος και του φυσικού αερίου), ενώ υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών, χάσμα το οποίο συνεχώς μεγαλώνει, αν αναλογιστούμε πως το ένα στα έξι παιδιά στη χώρα ζει

κάτω από το όριο της φτώχειας. Και φυσικά υπάρχει μεγάλη ανισότητα στις υπηρεσίες και στα αγαθά στα οποία έχουν πρόσβαση οι Αβορίγινες».

Η Αυστραλία, ως γνωστόν, τοποθετήθηκε στην πρώτη θέση ανάμεσα σε 36 χώρες ως «το πιο ευτυχές κράτος» του κόσμου για τρίτη συνεχόμενη χρονιά από τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ). Η σχετική λίστα των ανεπτυγμένων και αναδυόμενων χωρών συντάσσεται σύμφωνα με τον Δείκτη Καλύτερης Ζωής, ο οποίος συγκρίνει τις χώρες βάσει 11 κριτηρίων: στέγαση, εισόδημα, εργασία, κοινότητα, εκπαίδευση, περιβάλλον, στράτευση των πολιτών, υγεία, ικανοποίηση από τη ζωή, ασφάλεια και ισορροπία εργασιακής και προσωπικής ζωής.

Στα καλά νέα για τους Αυστραλούς είναι το ότι βλέπουν το μέσο καθαρό εισόδημά τους να αυξάνεται σε σχέση με πέρυσι και να ανέρχεται πλέον στα 22.240 ευρώ, δηλαδή 25% υψηλότερο από το μέσο εισόδημα του ΟΟΣΑ που κυμαίνεται στα 17.746 ευρώ (στην Ελλάδα αντίστοιχα το μέσο καθαρό εισόδημα δεν ξεπερνάει τα 15.738 ευρώ). Επίσης, το 73% των ανθρώπων ηλικίας από 15 ως 64 ετών (δηλαδή, σχεδόν οι τρεις στους τέσσερις) στην Αυστραλία έχουν μια δουλειά για την οποία πληρώνονται (στην πλειονότητά τους ικανοποιητικά ως αδρά), σε σύγκριση με τον αντίστοιχο μέσο όρο του ΟΟΣΑ που είναι 66%. Επίσης, το προσδόκιμο ζωής στην Αυστραλία φθάνει τα 82 χρόνια, ενώ η οικονομική ανάπτυξη συνεχίζεται απρόσκοπτα τα τελευταία 20 χρόνια - κάτι λογικό, αν αναλογιστούμε ότι η Αυστραλία ήταν από τα ελάχιστα ανεπτυγμένα κράτη στον κόσμο που απέφυγε την παγκόσμια κρίση του 2008-2009.

Υπάρχει και η αθέατη πλευρά. Λόγου χάριν, η ακρίβεια στα αγαθά «χτυπάει κόκκινο»: ένα πακέτο τσιγάρα κοστίζει περίπου 14 ευρώ, ένα κιλό ντομάτες κάνει 4 ευρώ, ένα απλό εισιτήριο λεωφορείου (χωρίς επιστροφή) 3 ευρώ, ένα μικρό μπουκάλι νερό κοστίζει 2 ευρώ, το ατομικό εισιτήριο για το σινεμά είναι 13 ευρώ, ενώ το μηνιαίο νοίκι για ένα τριάρι στο κέντρο μιας μεγαλούπολης κυμαίνεται στα 2.200-2.500 ευρώ. Πριν από 10 χρόνια, ούτε μία πόλη στην Αυστραλία δεν ήταν στον κατάλογο με τις 50 πιο ακριβές στον κόσμο. Πλέον, τρεις (Σίδνεϊ, Μελβούρνη και Περθ) είναι ανάμεσα στις 15 ακριβότερες.

Όσο για τον ρατσισμό, σχετική έρευνα του Πανεπιστημίου του Δυτικού Σίδνεϊ από το 2011 («Challenging Racism: The Anti-Racism Research Project») καταδεικνύει ότι ένας στους δέκα Αυστραλούς είναι μισαλλόδοξος και ξενοφοβικός. Πρόσφατα, στη διάρκεια ενός αγώνα αυστραλιανού ποδοσφαίρου, ένα 13χρονο (!) κορίτσι αποκάλυψε «πίθηκο» τον έγχρωμο Ανταμ Γκουντς, παίκτη της ομάδας Σίντνεϊ Σουόνς. «Δεν είναι η πρώτη φορά που με αποκαλούν πίθηκο στο γήπεδο, αλλά ήταν απογοητευτικό επειδή ήταν ένα 13χρονο παιδί. Δεν είναι δικό της λάθος, δυστυχώς είναι αυτά που ακούει στο περιβάλλον όπου έχει μεγαλώσει» τόνισε ο Γκουντς. Επίσης, το 28% των ερωτηθέντων Αυστραλών ομολόγησαν ότι «θα είχαν πρόβλημα αν ένας συγγενής τους παντρευόταν έναν Αβορίγινα».

Για την ιστορία, τη λίστα των πέντε «ευτυχέστερων κρατών» συμπληρώνουν η Σουηδία, ο Καναδάς, η Νορβηγία και η Ελβετία, ενώ η Ελλάδα κατατάσσεται στην 30ή θέση.

«Προσβλητική» η συνεισφορά της κυβέρνησης Ναρθάιν στο ταμείο για τους εργαζόμενους της αυτοκινητοβιομηχανίας Ford



Ο Πρωθυπουργός της Βικτόριας, Ντένις Ναρθάιν

Ο Πρωθυπουργός της Βικτόριας, Ντένις Ναρθάιν, απέρριψε κατηγορηματικά τους ισχυρισμούς ότι τα κεφάλαια που διαθέτει η κυβέρνησή του για την στήριξη των περίπου 1.200 εργαζομένων που θα χάσουν τις δουλειές τους από το κλείσιμο των δύο εργοστασίων της αυτοκινητοβιομηχανίας Φορντ στην πολιτεία, είναι πολύ χαμηλά και «προσβλητικά».

Όπως είναι γνωστό, τον προηγούμενο μήνα η εν λόγω αυτοκινητοβιομηχανία ανακοίνωσε ότι προτίθεται να κλείσει δύο εργοστάσιά της στην Βικτόρια (στο Τζιλόνγκ και στο Μπρόντμπεντσοους) και να διακόψει την παραγωγή οχημάτων στη χώρα τον Οκτώβριο του 2016.

Η Πρωθυπουργός Τζούλια Γκίλαρντ συναντήθηκε με εργαζόμενους των δύο εργοστασίων το περασμένο Σάββατο και δεσμεύθηκε να παραχωρήσει περαιτέρω \$15 εκ. για να τους βοηθήσει να βρουν δουλειές.

Η κα Γκίλαρντ εξήγησε τη δημιουργία ταμείου για τη στήριξη των εργαζομένων -η επαγγελματική και οικονομική δραστηριότητα των οποίων είναι άμεση συνυφασμένη με τη λειτουργία των εργοστασίων της Ford- και την ενίσχυσή του με 52 εκατ. δολάρια.

Την Κυριακή, ο Αρχηγός της Αντιπολίτευσης της Βικτόριας, Ντάνιελ Άντριους, δήλωσε ότι η συνεισφορά της πολιτειακής κυβέρνησης στο ταμείο αυτό «είναι προσβλητική».